

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7094

гр. София, 31.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав, в закрито заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разглежда дело номер **12336** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 от Административно-процесуалния кодекс във вр.с чл.285, ал.1 във вр.с чл.284, ал.1 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Образувано е по искова молба вх.№ 46605/29.12.2023 г. по описа на АССГ, подадена от Е. Д. М. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], с която предявява иск против ГД "Изпълнение на наказанията" в Министерството на правосъдието, с цена на иска 20 000 лв., представляващи обезщетение за неимуществени щети, ведно със законната лихва, които вреди се твърди да са му били причинени от служители на ответника чрез изтезание, психически тормоз и унижение поради настаняването му в неблагоприятни условия в Затвора-гр.София за периода от 23.12.2022 г. до 28.12.2023 г., където е бил подложен на множество ухапвания от дървеници, а служители на ответника не са направили нищо, за да премахнат насекомите, с посочен период на увреждането от 23.12.2022 г. до 28.12.2023 г. Претендират се и разноските по делото. При постъпването й исковата молба е била нередовна, тъй като тъй като не е била внесена държавна такса. С исковата молба е направено искане за освобождаване от държавна такса, като е представена декларация по чл.83, ал.2, т.2 от ГПК. В тази връзка Съдът е намерил, че следва да изиска от компетентните органи относимата за случая информация, за да се направи преценка основателно ли е поисканото освобождаване.

С разпореждане от 15.01.2024 г. производството по делото е оставено без движение, като от компетентните органи е изискана относимата за случая информация, за да се направи преценка основателно ли е искането освобождаване.

С молба от 01.02.2024 г. ищецът е поискал предоставяне на правна помощ, като е изтъкнал, че не може да се справи с указанията на Съда, тъй като не е юрист. Заявил е желанието си за защитник да му бъде определен адв.Ю.-САК. Ищецът е поискал и удължаване на срока за внасяне на държавна такса.

С молба от 01.02.2024 г. адв.Ю. е представил платежно нареждане за внесена държавна такса в размер на 10 лв. по сметката на АССГ.

Съдът намира за безпредметно да се произнася по поисканото освобождаване от държавна такса, доколкото същата е внесена, макар и от лице, което нито е назначено от Съда за процесуален представител на ищеца, нито е упълномощено от последния.

Съдът намира за неоснователно искането на да му се предостави правна помощ, като съображенията за това са следните:

От Затвора София е постъпила информация, че ищецът няма наличност по банковата си сметка, не е получавал по сметките му суми, същият не работи и не получава възнаграждение.

От Агенцията по вписванията е представена справка от 09.02.2024 г. за имотното състояние на ищеца. От нея се установява (поредни номера 1, 2 и 3), че ищецът е собственик на идеални части от няколко селскостопански сгради и на поземлени имоти в [населено място], [улица]. От други дела с ищец Е. М. на Съда е служебно известна тезата на ищеца, че с този имот няма нищо общо, че имотът е продаден чрез измама на някакъв човек, който си го ползва да си изгради авто къща за части втора употреба.

Съдът намира за несъстоятелни така изложените доводи, тъй като същите са голословни и неподкрепени с никакви доказателства. Обстоятелството, че дадено лице е собственик на определен имот, респ. че не е собственик на имот, се установява с влязло в сила съдебно решение, каквото в случая не е налице. Следва да се има предвид, че дори да се допусне ищецът да е лишен от владение върху имота в [населено място], той продължава да е собственик на недвижимостта. Наличието на недвижим имот, който би могъл да послужи на ищеца като източник на доходи, е пречка да се приеме, че същият не разполага със средства за адвокатска защита.

Разпоредбата на чл.23, ал.3 от Закона за правната помощ предвижда по административни дела правна помощ да се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи Съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, като вземе предвид: доходите на лицето и на неговото семейство; имущественото състояние; удостоверено с декларация; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта; други констатираны обстоятелства. Представените от Е. М. доказателства не обосновават по несъмнен начин, че той не разполага със средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, тъй като притежава недвижим имот.

Освен изложеното, според чл.23, ал.1, ал.2 ЗПП системата за правна помощ по чл.21, т.3 от същия закон (процесуално представителство) обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита или представителство, както и случаите, когато страната по гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това.

За да бъде предоставена правна помощ, е необходимо, освен страната (жалбоподател/ищец) да желае това и да не разполага с финансови средства да ангажира адвокат, интересите на правосъдието да изискват осъществяване на процесуално представителство, посредством адвокат. Определените от закона три предпоставки са в кумулативна връзка и за конкретния случай последното изискване не е изпълнено. Няма данни какво налага назначаването на такъв представител и какви интереси на правосъдието го изискват.

В тази връзка Съдът констатира, че адм.дело № 11898/2021 г. по описа на АССГ, образувано по иск на Е. М. срещу ГД "Изпълнение на наказанията" в МП, с предмет претендирано обезщетение за неимуществени вреди от лошите условия в Затвора-гр.София, е проведено с.з. на 11.04.2024 г. В това заседание, в което ищецът се е явил лично и с процесуалния си представител адв.Ю., е даден ход на делото по същество, като са открити устните състезания между страните. От протокола за указаното с.з. е видно, че в качеството си на ищец по делото, Е. М. лично е изнесъл обстойна и съдържателна пледоария, в която със завидна лекота, без да прави справка с текста на нормативни актове, е цитирал значителен по обем текстове от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, Международния пакт за граждански и политически права, Конституцията на Република България, Договора за Европейския съюз и Хартата на ЕС. Позицията на Е. М. е на решения на ЕСПЧ, относими към предмета на делото. В пледоарията си Е. М. е подложил на задълбочен анализ относимите правни разпоредби, демонстрирал е превъзходно боравене с такива принципи и институти на правото като непозволено увреждане, претърпяване на неимуществени вреди, кумулация на увреждащи фактори, приоритет на международното право пред вътрешното, дерогация на правото. Показателен е обемът на изложените от него правни съображения с хода на устните състезания по указаното дело: две и половина страници от съдебния протокол. Процесуалното поведение на Е. М. налага извода, че той и самостоятелно се справя отлично с предмета на доказване, ангажиране на доказателства, анализ и преценка на приложимите нормативни разпоредби на българското и международното право. Той проявява висока степен на подготвеност по иски съдебни дела и годност самостоятелно и активно да води процеса от свое име. Това налага извода, че той ни най-малко не се нуждае от правна помощ, доколкото и без нея адекватно води защитата на своите права и законни интереси с активни процесуални действия, доказателствени искания и педирание при откритите устни състезания.

С оглед предмета на делото адвокатската защита не е задължителна по силата на закона и не е необходима, за да може ищецът сам да организира защитата си по настоящото дело, още повече, че същият ищец е автор на няколко десетки иски молби със сходен предмет, но визиращи различни периоди от време. С оглед на всичко изложено дотук следва да се приеме, че в случая на ищеца не следва да се предоставя правна помощ.

Съдът следва да пристъпи към размяната на книжа по чл.131 от ГПК.

Така мотивиран, Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Е. Д. М. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], ищец по настоящото дело, да му бъде предоставена правна помощ по адм.дело № 12336/2023 г.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от исковата молба на ГД "Изпълнение на наказанията" в МП.

УКАЗВА на ГД "Изпълнение на наказанията" в МП, че може да подаде писмен отговор в едномесечен срок, който следва да бъде подписан и да има следното задължително съдържание:

1. посочване на съда и номера на делото;

2. наименованието и адреса на ответника, на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива;

3. становище по допустимостта и основателността на иска;

4. становище по обстоятелствата, на които се основава искът;

5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават;

УКАЗВА на ГД "Изпълнение на наказанията" в МП, че в отговора е длъжен да посочи доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях, и да представи всички писмени доказателства, с които разполага. Към отговора на исковата молба следва да представи:

1. пълномощно, когато отговорът се подава от пълномощник;

2. преписи от отговора и приложенията към него според броя на ищите.

УКАЗВА на ГД "Изпълнение на наказанията" в МП, че ако в установения срок не подаде писмен отговор; не вземе становище; не направи възражения; не оспори истинността на представен с исковата молба документ или не упражни някое от следните права:

1. да предяви насрещен иск, ако той по рода си е подсъден на същия съд и има връзка с първоначалния иск или ако може да стане прихващане с него;

2. да поиска съдът да се произнесе в решението си и относно съществуването или несъществуването на едно оспорено правоотношение, от което зависи изцяло или отчасти изходът на делото;

3. да привлече трето лице, когато това лице има право да встъпи, за да помага, ще загуби възможността да направи това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

УКАЗВА на ГД "Изпълнение на наказанията" в МП, че ако отсъства повече от един месец от адреса, на който вече веднъж му е било връчено съобщение и не е уведомил съда за новия си адрес, съдът ще приеме, че всички съобщения и книжа до него са редовно връчени по смисъла на чл. 41 от ГПК.

УПЪТВА страните да се споразумеят, вкл. и по чл.234 от ГПК във вр с чл. 144 от АПК, за което да уведомят Съда.

УВЕДОМЯВА страните, че за разрешаването на спора си те могат да използват медиация, като способ за извънсъдебно разрешаване на спора. Така те ще спестят време, усилия и средства. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса съгласно чл.78, ал.9 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК.

Преписи от определението да се връчат на страните заедно с призовката.

Определението може да бъде обжалвано само в частта, в която е отхвърлено искането за предоставяне на правна помощ, с частна жалба пред 3-членен състав на АССГ, в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: